

den skal blive gennemført i fristindet Retning. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgfreds (Barfod), hvem Slesvig særligt ligger paa Hjerte, har bedet mig om at udtale dette tillige som hans Mening om Sagen. Saavidt jeg kan opfatte Udsalbet af den nu forestaaende Afstemning, troer jeg, at der vil vise sig en Tillid til Ministeriet, og just paa Grund af denne hos saamange Rigsdagsmedlemmer raadende Tillid vil Udsalbet blive gunstigt for Udkastet. Jeg mener nu, at, naar der saaledes vises Tillid, maa dette faa meget desto mere opfordre dem, der modtage disse Beviser paa Tilliden, til at gjøre hvad de kunne, for at føre Sagen frem i fristindet Retning. Den gjensidige Føielighed og Tillid hos Regjering og Folk er et godt gammelt dansk Træk; det har ofte i Historien viist sig i afgjørende Dieblikke og hjulpet os over mange Kriser, og jeg troer, at det heller ikke vil lade sig uden Bidnesbyrd i dette Dieblik. — Skjøndt jeg saaledes har ifinde at give mit Ja til den Heelstatsforfatning, hvortil Udkastet er os forelagt, kan jeg dog ikke nægte, at jeg gjør dette med Bekymring. Jeg troer ikke paa nogen Heelstatsforfatnings Barighed og Gavnlighed; jeg troer, at det snarere vil briste, end bære med den; men vor Historie har nu i saa lang Tid vaklet hen ad denne Vej, saa jeg troer, at Diebliffet er kommet, da der maa gjøres et Forsøg for Uvor. Da vil det vise sig, om der just igjennem denne saakaldte inderligere Sammensmeltning af de forskjellige Landsdele vil opstaae desto større Splid. Maa Forsøget med Heelstatsforfatningen altsaa gjøres, troer jeg ikke, at det kan gjøres i noget heldigere Tidspunkt end dette. Vi Danste have nu for ganske nylig viist det, og vi føle en rejsfærdig Stolthed ved at vide det, at vi ere de, der bære Monarchiet, vi ere Monarchiets Støtter. Gid denne Bevidsthed aldrig maatte vige fra os eller fra vor Regjering!

Minestad: Vi ville vel nu omtrent være istand til at oversee denne Sag, saa godt som den overhovedet lader sig oversee. Det er ikke alene Medlemmer af Thinget, der have udtalt sig hver i sin Retning, alt efter som de stillede

sig paa den ene eller anden Maade til Ministeriets Udkast, men det er jo ogsaa Medlemmer af selve Ministeriet, der have sagt Alt, hvad der stod i deres Magt at sige for dette Fællesforsatningsudkast. Det er nu min Mening, som jeg skal tillade mig i Korthed at fremsætte, at jeg ikke fra det høitærede Ministerium har hørt noget fyldestgjørende Bevis for, at Adressens Fordringer ere opfyldte i Fællesforsatningsudkastet, i Sandhed opfyldte i den Aand, i hvilken de i sin Tid bleve gjorte, og i hvilken Folket nu havde ventet at see dem opfyldte. Jeg vil dermed paa ingen Maade behrebe det høitærede Ministerium Nordholdenhed. Det høitærede Ministerium har vistnok handlet i god Tro — jeg tvivler slet ikke paa det — men det stiller sig alligevel for mig saaledes. Jeg vil ved denne Leilighed, da en Bebreidelse for Nordholdenhed — jeg erindrer ikke fra hvilket æret Medlem i Salen — ogsaa har rammet en Deel af Thinget, dog gjøre den Bemærkning, at dette slet ikke for Diebliffet kan gjælde dem, der stemme Nei; thi det er vistnok Noget, der er forudsæet, da Alternativerne bleve fremsatte. Spørgsmaalet er dernæst for mig, hvorledes denne Forfatning — uafhængig af, om den stemmer med det i Adressens Fordrede og af Folket Bente — er i og for sig. Her træffer da den Markværdighed, som, forsaavidt jeg kjender til Historien, er aldeles eneetaende, at der, naar jeg undtager maaskee een eller to velærverdige Medlemmer af Thinget, ikke har, det jeg har hørt, reist sig en eneste Stemme til Forsvar for det i dets Heelhed og i dets Hovedbestemmelser. Det er ikke alene i Pressen tidligere, inden vi traadte sammen her i Thinget, at der har lydt, selv fra dem, der stode Ministeriet nærmest, en misbilligende Dom om dette Udkast; men der er af alle Medlemmer, som have talt i denne Sag, maaskee paa disse Par Undtagelser nær, udtalt en misbilligende Dom, ja det høitærede Ministerium selv har maattet give disse Klager Medhold og indrømme dem; og det har, som det ærede Thing vil mindes, ikke været i Bestemmelserne, tvertimod det har været i de Bestemmelser, som skulle være Livsprincipet i det nye Udkast; det har været i Bestemmelserne om Maaden, hvorpaa den nye Fælles-